

РЕШЕНИЕ

№ 1527

гр. София, 14.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 07.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2387** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс (АПК)
Производството е образувано по жалба на „ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ, дружество със седалище в Германия, с VAT № DE[EИК] и данъчен номер в България № BG [ЕГН], представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., срещу Решение № РТД 3000-296/09.02.2021/32-45259, издадено от директора на ТД Тракийска (закрита) с правоприменик Митница П..
Жалбоподателят оспорва решението, като незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Счита, че по случая са налице напълно убедителни доказателства за действителността на декларираната договорна стойност, същата сочи, че е реално договорена и реално заплатена. Твърди, че при осъществения от него внос на стоки са представени всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на внасяните стоки, което е и договорната стойност по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (МКС). Изтъква, че чл. 75 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност и в нарушение на тази разпоредба, представените доказателства неправилно не са сметени за убедителни от митническия орган.

След възобновяване на съдебното производство – във връзка с постановеното Решение от 21.09.2023 г. по преюдициално дело C-770/21 на Съда на ЕС, в допълнителна писмена защита адв. Г. изтъква допълнителни съображения. Позовава се на т. 44 и т. 45 т. 86 и т. 85 от мотивите на решението на СЕС, като акцентира по специално, че не можело да се изисква да представи писмен договор, обвързващ износителя, нямало пречка вносителят да представи какъвто и да е еквивалент на писмения договор документ, с който може да установи релевантните елементи на договорното отношение. Счита, че фактурата съставлявала еквивалентен на писмения договор документ, ведно с преводните нареждания за плащане и счетоводните записвания, декларирането на фактурата в дневника за покупки, и договорната стойност била доказана. Позовава се на съдебна практика относно преценката на фактурата. Във връзка с даденото тълкуване по т.3 от диспозитива на решението на СЕС не било налично последното от трите условия - представянето на всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност. Твърди, че са представени абсолютно всички налични доказателства, описани в чл. 75, пар. 5, алинея 4 от Делегиран регламент 2017/891. Иска се да бъде отменено изцяло решението на директора на ТД Митница П. и присъждане на сторените по делото разноски.

В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Допълнителни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът – Териториална дирекция "Митница П." (с предишно наименование Териториална дирекция "Тракийска") при Агенция Митници, в съдебно заседание не се представлява. В подробна писмена защита, чрез процесуалния си представител излага аргументи за неотносимост на доводите в жалбата към приложимите към казуса правни норми, цитирани в мотивите на оспореното решение - относно анализ на фактите на базата на всички вносни операции за по-дълъг период от време. Оспорва и твърдението, че са представени всички изискващи се документи за доказване на декларираната договорна стойност на стоката. Изложени са съображения за задълженията на митническите органи, претендира в заключение законосъобразност на оспореното решение, на всички основания. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 20.04.2019 г. пред Митническо бюро С., дружеството OGL Food е подало митническа декларация с MRN № 19BG003010003796R7, с която като вносител, под режим „допускане до свободно обръщение с цел крайно потребление“, декларира:

-под № 2 стока „пресни тиквички“ с произход Република Турция, с код по КН07099310, с декларирана митническа стойност 4289,72лв, преизчислена в евро на 100 кг – 91.39 евро на 100 кг. , при определена стандартна вносна стойност (СВС) за същата стока в деня на вноса от Комисията, в размер на 53,8 евро /100 кг., при сравнение е установено , че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-висока от СВС, поради което вносителят е представил обезпечението по чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891- 487,64 лв.

-под № 4 стока „пресни домати тип кръгъл, червен с нето тегло 7488 кг, с произход Република Турция, с код по КН0702000099, с декларирана митническа

стойност 18265,66лв., преизчислена в евро на 100 кг – 124,72 евро на 100 кг. , при определена стандартна вносна стойност (СВС) за същата стока в деня на вноса от Комисията, в размер на 104,90 евро /100 кг., при сравнение е установено , че декларираната митническа стойност е с повече от 8% по-висока от СВС, поради което вносителят е представил обезпечението по чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 – 1318,05лв.

На основание чл. 75, параграф 5 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891 на дружеството е предоставена възможност да представи доказателства за декларираната договорна стойност – писмо от 20.04.2019 г. на митнически орган, в отговор на което на 20.05.2019 г. дружеството е представило доказателства на какви цени са пласирани стоките от тази партида и документи за извършени плащания от страна жалбоподателя за закупуването им, като се установява, че стока № 2 тиквички цялото количество от 2400 кг. е продадена на цена от 108 евро/100 кг., а за стока № 4 (домати) цялото количество от 7488 кг. е продадено на цена от 140 евро/100 кг.

На 11.09.2019 г. са представени документи за стоките – пресни зеленчуци: справки декларации за ДДС за данъчен период януари, февруари, март и април 2019 г. с приложения към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките – декларации за ДДС; дневници за покупки и продажби за този период; подадени VIES декларации за осъществени ВОД за този данъчен период.

Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и внесеният депозит за стока пресни тиквички и следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-213253 от 23.07.2020 г. жалбоподателят е уведомен, че предстои издаване на решение с неблагоприятен за него резултат – възникване на митническо задължение за стока № 2 и стока № 4 по декларация с МРН 19BG003010003796R7 поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и представеното обезпечение ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност да изрази становище в 30 –дневен срок.

В отговор, на 28.07.2020 г. дружеството депозира чрез пълномощник / „Ренус България“ ООД/ възражение. Становището на дружеството е, че решението на митническите органи ще бъде неправилно и моли предоставеният депозит за стоките да бъде освободен изцяло.

С оспореното по делото Решение № РТД 3000-296/09.02.2021/32-45259, на основание чл.29 от Регламент 952/2013 г. във връзка с чл. 19, ал. 7 от Закона за митниците (ЗМ), са коригирани декларираните данни по митническата декларация, на основание чл. 75, параграф 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) № 2017/891, е постановен отказ да се освободи представеното от вносителя обезпечение за стоките, което се задържа за плащане на дължимото вносно мито. Като резултат от корекциите, с оспореното решение по митническата декларация е определено ново задължение: за вносно мито А01 в размер на 1805,69 лв., което да бъде взето под отчет и недължимо внесен ДДС при вноса на стоката в размер на 464,82 лв.

В съдебното производство освен административната преписка са събрани и допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства. Допуснатата и изслушана е и съдебно-митническа експертиза, изготвена от вещо лице Ц. К. И.. След анализ на наличните по делото писмени доказателства експертът е направил

заключение, че реално заплатената цена към турския доставчик надвишава стандартната вносна цена с 10.30 Евро/100 кг., което е с 9.82% в повече. Митническата стойност на стоката е по - висока от стандартната вносна цена с 19.82 Евро/100 кг., което е с 18.88% в повече. Експертът е посочил, че реално заплатената цена към турския доставчик както и митническата стойност на процесната стока не надвишават с повече от 50% стандартната вносна цена.

Съдът кредитира заключението по експертизата, като обосновано вземайки в предвид, че експертът е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства. Същото е компетентно и обективно изготвено.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 220 ЗМ срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването – решението е връчено на жалбоподателя на 11.02.2021 г., видно от положения подпис и дата, а жалбата до съда е депозирана чрез административния орган на 26.02.2021 г.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен митнически орган. Директорът има качеството на митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл. 19, ал. 1 ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от Директора на Агенция „Митници“ или от директорите на териториални дирекции, какъвто в случая е била към момента на издаване на процесното решение А. Х. – П. - „директор“ на ТД в Агенция „Митници“ - „Тракийска“.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила в процеса по издаване на акта.

Съгласно подадената митническа декларация процесните стоки са с произход Република Турция и са допуснати до режим на свободно обращение с цел крайно потребление. С оглед вида на стоките – пресни зеленчуци, в случая е приложим Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, който урежда установява обща организация на пазарите на селскостопански продукти, сред които и по чл. 1, § 2, б. "и" – пресни плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на миттата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците чл. 181 от Регламент № 1308/2013 г. предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С разпоредбата на чл.181, § 2 от Регламент № 1308/2013 г. се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

В случая страните не спорят по фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция

съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Съгласно чл. 70, § 1 от МКС, уреждащ методът за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. § 2 на чл. 70 допълва, че действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Нормата на чл. 1, § 1, втора алинея от МКС предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените,

посочени в член 70 от МКС, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В разглеждания случай вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида пресни тиквички и пресни домати, тип кръгъл червен от Р.Турция, въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС.

По относимия към спора въпрос за доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Р. Турция.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата, всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената на която е закупена внесената партида /т. 85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението по дело С-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя. Съобразно т. 93 от решението на Съда по дело С-770/21 именно посоченото отклонение поражда тежестта на вносителя да докаже, че партидата от внесените стоки е била освободена съгласно условията, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност, (Решение № 1106/2024 г. по адм.д. № 6975/2021 г., Решение № 1432/2024 г. по адм.д. № 110718/2022 г., на ВАС).

Настоящата съдебна инстанция намира, че надвишаване на декларираната договорна стойност над СВС, определена от Европейската комисия е от значение, по смисъла на член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891, тъй като внесените партиди тиквички и домати са продадена на значителна, а не на минимална загуба на митническата територия на Европейския съюз.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, за дължимата разлика с повече от 50 % между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при вноса, като основание за съмнение у митническия орган в достоверността на декларираната стойност. Този довод се основава на т. 90 от решение по дело С-770/21 СЕС и цитираното в него решение по дело С-291/15. Позицията на Съда по тези дела е, че разликата с повече от 50% между декларираната стойност на партидата внесени стоки и СВС „...е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност...“.

В разглеждания случай декларираната договорна стойност на партидата внесени стоки – пресни тиквички е по-висока (91,39 евро/100 кг.) в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия в размер на 53,80 евро/100 кг., съответно на пресни домати тип кръгъл, отново е по-висока (124,72 евро/100 кг.) в сравнение със стандартната стойност при

вноса, определена от Европейската комисия в размер на 104,90 евро/100 кг., В практиката на СЕС е прието разбиране, че надвишение с 50 % несъмнено е значително. Това обаче не означава, че всяко надвишение под 50% автоматично следва да се приема за незначително и да не се отчита от митническите органи.

Вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност и е представил фактури за покупката и продажбата, не е представен писмен договор, сключен между вносителя и износителя, нито друго доказателство, позволяващо да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е придобита внесената партида. Не са налице и изходящи от износителя документи, потвърждаващи цената, на която е закупена стоката, какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида. Потвърждава се твърдението на митническите органи, че вносителя не доказва как е определена декларираната стойност на стоките, т.е. в изпълнение на условията на чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията. (Решения № 10/03.01.2024 г. по адм.д. № 11028/21, № 711/23.01.2024 г. по адм.д. 4131/22 № 12952/21.12.2023 г. по адм.д. № 6/2022 г. на ВАС).

Доказателствата, които са представени и в съдебното производство (справки - декларации, дневници покупки - продажби, уведомления на НАП, VIES - декларации) биха били годни доказателства за декларираната стойност на стоките, ако вносителят е определил митническата стойност на внесената партида съгласно член 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета. В настоящият случай обаче, вносителят декларира митническа стойност, определена на основание член 70, параграф 1 от същият Регламент, поради което тези доказателства са неотнормирани при доказване на митническата стойност при условията на чл. 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, респективно остават неизпълнени условията на чл. 75, параграф 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията за освобождаване на предоставеното обезпечение.

Видно и от отговора на вещото лице, дружеството вносител осчетоводява фактурата, чрез митническата декларация, а не всяка партида по фактурата. Заплащането по фактурата също е общата сума, а не стойността на всяка отделна партида, закупена и вписана в процесната фактура. Видно от представеният превод на Счетоводни записи и Счетоводна книга не може да се разграничат плащанията за отделните стоки/партида. Вписани са отново митническите декларации и общата стойност по конкретна фактура, които документи не съдържат информация само за една стока, т.е. освен, че стоката е продадена на загуба, не са изпълнени и условията на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията.

Във връзка с горепосоченото, съдът счита, че от "ОГЛ – Фууд трейд Лебенсмителфертриб" ГмбХ не е представено удовлетворяващо

митническите органи доказателство за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891. Оспореното решение е съобразено с материалния закон и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

В горния смисъл е и постановената след решението на СЕС практика на ВАС по аналогични спорове между същите страни: Решение № 11917 от 5.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 826/2023 г.; Решение № 10232 от 26.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2421/2023 г.; Решение № 10848 от 9.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1852/2023 г.; Решение № 13994 от 23.12.2024 г. на ВАС по адм. д. № 8244/2024 г.; Решение № 11971 от 05.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11456/2021 г.

С оглед изхода на делото, претенцията за заплащане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, предвид нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК. На основание чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. с чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ възнаграждението за ответника следва да бъде определено в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III-то отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОГЛ – ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ срещу Решение № РТД 3000-296/09.02.2021/32-45259, издадено от Директора на ТД Тракийска (закрита), с правоприемник Митница П..

ОСЪЖДА „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ – Германия, да заплати на Агенция „Митници“ сумата от 100 /сто/ лева – разноски по делото. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: